

MÁŠ ZATVORENÉ OČI. ZAKLÁŇAŠ SA na stoličke a driemeš, no vtom ťa vyruší hrubý chrapľavý hlas.

„Hej, neplatím ťa za vylihovanie. Pohyb!“

Skláňa sa nad tebou známa biela chlpatá tvár. Dve výrazné čierne oči. Vlhký ružový nos. Je to Klaus Solstaag, súkromný detektív, tvoj šéf a snežný muž v jednom.

„Na päť minút niekam vybehnem, a keď sa vrátim, zistím, že si dávaš šlofíka. Áno, vraj máš za sebou ťažkú noc, ale teraz, prosím, dávaj pozor.“

Klaus zapne jeden z mnohých ventilátorov. Chladný vánok ťa prinúti vystrieť sa. Vzduch sa oprie do kopy novín a rozfúka ich po kancelárii, ktorá už predtým nevyzerala uprataná.

„Máme návštevu,“ oznámi Klaus.

Odkedy ťa Klaus prijal ako svojho asistenta, ustavične sa dozvedáš niečo nové o meste Haventry. Väčšinou pôsobí ako obyčajné tiché mestečko, ale Pochybná štvrť je domovom všetkých mýtických bytostí, aké si len dokážeš predstaviť – a aj takých, aké si radšej nepredstavuješ.

Chĺpky na rukách ti vstávajú dupkom, keď sa za mliečnym sklom objaví tieň. Nikdy nevieš, kto vojde do dverí. Vtom sa prudko otvorí a do miestnosti vtrhne muž v bielom laboratórnom plášti. Na hlave má ochranné okuliare, spod ktorých mu vytŕčajú strapaté biele vlasy.

„Doktor Franklefink,“ povie Klaus.

„Detektív inšpektor Solstaag,“ odvetí muž.

„Odkedy som odišiel z Nezvyčajného policajného zboru, som už len pán Solstaag,“ opraví ho pokojne Klaus.

„Áno, prepáčte. Sila zvyku,“ prehodí doktor.
„Ešteže už nie ste policajt. Potrebujem niekoho nezávislého a dôveryhodného.“

Pohľadom zabľúdi na teba. „Kto je toto?“

„Môj nový asistent,“ vysvetlí Klaus.

„Čo sa stalo s tým posledným?“

„Ach, chudák elf Edwin šiel preskúmať tú bezodnú studňu za supermarketom a už z nej nevyliezol,“ povie Klaus. „Varoval som ho, že sa nedokáže dostať na koreň každej záhade.“

Klaus sa zasmee, ale ty premýšľaš, či je to naozaj na smiech. Koľko asistentov mal pred tebou? O koľkých už prišiel?